

SPARTACUS

Joeri Grigorovitsj

I. Eerste eeuw voor Christus. Thracië. De Romeinse generaal Marcus Licinius Crassus leidt een overwinnende veldtocht. Onder zijn vele krijgsgevangenen bevinden zich ook Spartacus en zijn geliefde Phrygia. Op de slavenmarkt worden de twee geliefden gescheiden. Tijdens een orgie in Crassus' villa spotten mimespelers en courtisanes met Phrygia, die ondertussen tot Crassus' lievelingsslavin geworden is. Dit wekt echter de woede van de jaloerse courtisane Aegina. Ter vermaak van de gasten beveelt Crassus twee gladiatoren, waaronder Spartacus, te vechten tot de dood. Spartacus wint maar is ontredderd omdat hij verplicht werd te doden. Hij tolereert zijn gevangenschap niet langer, beslist zijn vrijheid koste wat het kost terug te winnen en zweept de andere gladiatoren op tot een revolte.

II. Herders en andere burgers scharen zich bij de revolutionairen. Spartacus wordt uitgeroepen tot hun leider. Bezeten door de gedachte van Phrygia als slavin gaat Spartacus naar haar op zoek. In Crassus' villa verklaren ze elkaar hun liefde. Ze verschuilen zich wanneer de gasten arriveren voor Crassus' feest ter ere van zijn vele overwinningen. Het wordt duidelijk dat Aegina Crassus wil verleiden om hogerop de sociale ladder te klimmen. Tijdens het feest omsingelen Spartacus' manschappen de villa. Crassus wordt gevangen genomen en uitgedaagd tot een duel met Spartacus. Crassus maakt geen kans maar Spartacus schenkt hem genade.

III. Crassus is getormenteerd door deze schande en Aegina roept hem op tot wraak. Aegina neemt het voortouw. Zij en haar dames dringen het kamp van de opstandelingen binnen, verleiden de mannen en voeren ze dronken. Ze zijn een makkelijke prooi voor Crassus' manschappen. Alleen vechtend tegen het Romeinse leger vindt ook Spartacus na een dappere strijd de dood. Ontroostbaar beweent Phrygia de dood van haar geliefde.